

ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ СУСПІЛЬСТВА ТА ВЛАДИ

Бабошко А.С.

Національний авіаційний університет, Київ

Науковий керівник – Петленко І.В., к. філос. наук, ст.викл.

Суспільство - розмаїття людей , соціальних груп та відносин. Суспільство є системою самостійних і незалежних від держави суспільних відносин та інститутів , що створює умови для самореалізації особи, реалізації приватних інтересів і потреб , індивідуальних і колективних. Ці інтереси реалізуються через інститути громадянського суспільства: сім'ю , церкву, та інші асоціації.

Влада - це сфера публічного управління , яка притаманна суспільству на будь-якому етапі його розвитку. Ця сфера має загальний характер і витікає із системної природи суспільства , з колективної праці людей , необхідності спілкування у процесі праці та життя. Система публічного управління підтримує постійні зв'язки суспільством і піддається трансформаціям відповідно до інтересів та потреб суспільства. Суспільство і система публічного управління знаходяться у постійних прямих та зворотних зв'язках. Якщо прямі зв'язки здійснюються, головним чином, суб'єктом управління, то зворотні зв'язки у вигляді елементів співпраці, взаємодії, ініціатив йдуть, в основному, з боку об'єктів управління . Система взаємодії державного апарату компонент системи публічного управління у демократичній правовій державі. Система взаємодії функціонує як різні інститути держави та суспільства, реально реалізуючи зв'язки: прямі і зворотні, вертикальні горизонтальні. Суб'єктно-суб'єктні взаємовідносини складають сутнісну характеристику цієї системи . Оскільки, державна влада та громадянське суспільство можуть існувати лише в межах системи публічного управління, зміцнення п цілісності с питанням їхнього спільного виживання. Взаємна зацікавленість полягає у зміцненні структурної взаємодії, як механізму зворотних зв'язків у системі публічного управління. Таким чином, зміна структури взаємовідносин державної влади та громадянського суспільства в Україні, що спрямовані на зміцнення зворотних зв'язків, можуть розглядатися як структурне рішення підвищення стійкості системи публічного управління . Система публічного управління має різну будову і розкриває її як суспільне явище у різних аспектах. Насамперед , це система суб'єктивно-об'єктивних залежностей, в якій існує зв'язок держави та суспільства, влади та народу. Ця система, з одного боку, відтворює сутність риси , цивілізаційні та національні особливості відповідного суспільства , іншими словами, суспільно-політичну природу держави і, відповідно, публічного управління , а з другого - визначає інші елементи публічного управління. Публічне управління тому і стає системою, а не хаотичними набором тих чи інших елементів, адже, його елементи узгоджені, скоординовані між собою за допомогою певних закономірностей, взаємовідносин та процесів, які у свою чергу , детерміновані типом і рівнем розвиток конкретного суспільства та держави.

Список використаних джерел:

1. Посібник ОЕСР з питань врегулювання конфліктів інтересів на державній службі [Електронний ресурс] // ОЕСР. – 2003. – Режим доступу: <http://www.aacr.org.ua>
2. Закон України «Про Національне антикорупційне бюро України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/en/1698-18>
3. Грущинська Н.М. Управління та економіка освіти в сучасних умовах розвитку суспільства. Матеріали I міжнародного експертного форуму – Україна – Європа: між політичними деклараціями та експертними оцінками. 13 вересня 2019 р. – м. Львів – С.10-12